

ES PEDRIS LLARG

Núm. 51
Març
2000

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ

**Font de Baix:
La promoció d'habitatges
de protecció oficial està
a punt per a la seva adjudicació.**

Revista Municipal d'Informació i Cultura

Núm. 51
Març 2000

***

Edició:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal
Bonaventura Carreras, 11
17255 Begur
Telèfon: 972 62 43 05
E-mail: llcosta@teleline.es

Col·laboració:

Diputació de Girona

Impressió:

Impremta Palé, SAL
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit legal:

Gi - 802 - 1987

***

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen en **ES PEDRÍS LLARG** no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això suposi cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

Alcaldia

Els animals de companyia

Sens dubte que per a molta gent és important –fins i tot podríem dir gairebé necessari– tenir animals de companyia, tant és que siguin gossos, gats, ocells... És evident que posseir un animal de companyia és un dret indiscutible de tota persona.

Ara bé, cal que tots els propietaris d'animals prenguin consciència que aquests han de viure i convida d'una forma digna, però en un marc de respecte a les normes de convivència ciutadana, propiciat, com és lògic, pels mateixos amos. Disposar d'un animal de companyia i no tenir-ne cura, o permetre que provoqui molèsties als veïns és un acte d'irracionalitat. Així mateix, deixar els animals pels carrers representa, certament, una manca de civisme i de respecte cap a la resta dels ciutadans.

Relacionat directament amb aquest tema, em plau informar que és previst de crear properament una associació, sota el nom de PROGAT, amb la finalitat de controlar i reduir, si cal, el nombre de gats sense amo i desproveïts del més mínim control sanitari que corren pels carrers. Aquesta associació tindrà la col·laboració del consistori, ja que el seu objectiu és solucionar un problema greu del municipi. Demano als begurencs el seu suport cap a aquesta iniciativa.

Ja sé que algun ciutadà em dirà –o pensarà– que hi ha problemes més importants per resoldre, però sempre he cregut que atendre aquestes necessitats més quotidianes ajuda a configurar actituds més favorables a la convivència ciutadana. És trist veure un animal abandonat, i per tant qualsevol iniciativa encaminada a pal·liar aquesta problemàtica mereix la consideració i el respecte de tothom.

Carles Arnau i Ferrer
Alcalde

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: **Carles Arnau**
Governació / Hisenda / Comerç
De dilluns a divendres, matins de 9 a 2.

1r tinent d'alcalde: **Joan Català**
Urbanisme / Obres i Serveis
Matins: Dilluns i dimecres, de 10 a 12
Dimarts i dijous, de 10 a 2
Dissabtes, de 10 a 12
Tardes: Dimarts, de 5 a 7
Dimecres, de 6 a 8 (Esclanyà)

2n tinent d'alcalde: **Francisco Vadillo**
Esports / Festes / Ràdio / Cinema
Dimarts tarda, de 6 a 2/4 de 8

3r tinent d'alcalde: **Neus Artiga**
Sanitat / Gent Gran / Activitats Casino
Dilluns matí, d'11 a 1

Regidoria de Serveis Socials i Consell Municipal d'Esclanyà
Montserrat Corredor
Dimarts tarda, de 6 a 2/4 de 8
Dijous tarda, de 3 a 5 (Esclanyà)

Regidoria de Turisme, Cultura i Joventut
Gemma Amiel
Dimarts tarda, de 5 a 7

Regidoria d'Ensenyament
Rosa Pérez
Dissabte matí, de 10 a 12
(Visites concertades)

Regidoria de Medi Ambient i Platges
Joan Garcia
Dilluns matí, de 12 a 1

Regidoria d'Activitats d'Esclanyà
Maria D. Torrent
Dijous tarda, de 5 a 7 (Esclanyà)

Nota: Es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.

Seguretat

POLICIA LOCAL 972 62 42 00
972 62 34 78

MOSSOS
D'ESQUADRA 088

INFORMACIÓ
GENERAL 112
(Àmbit tot Catalunya)

Extracte d'acords

Comissió de Govern 16/11/99

- A fi i efecte de poder reproduir la numeració correcta a les façanes dels edificis i habitatges del municipi segons l'ordenament municipal, redactat sobre la base dels treballs de padró efectuats, s'acorda encarregar rajoles de ceràmica (15x15 cm) que es lliuraran de forma gratuïta a les oficines de la Policia Municipal prèvia verificació planimètrica, a fer a la Secretaria de l'Ajuntament.

Aquesta iniciativa millorarà en gran mesura la identificació de l'edifici o habitatge, i en conseqüència també serveis tan bàsics com correus, assistència mèdica a domicili, etc.

Cal recordar la urgent necessitat que tots els propietaris o llogaters recullin i col·loquin el seu respectiu número a la façana de casa seva.

- Es contracta l'empresa Fusté SA per a l'execució de les obres d'asfaltatge dels carrers Josep Neras, Agustí Marquès i Font, Joaquim Prats i Carreras i Francesc Deulofeu (pressupost de 3.463.040 PTA).

Comissió de Govern 30/11/99

- S'aprova un conveni de col·laboració amb la Universitat de Girona amb la finalitat de realitzar un estudi d'optimització acústica de l'edifici del Casal de la Gent Gran.

Ple 30/11/99

- L'alcalde informa que el Ministerio de Medio Ambiente ja ha encarregat els projectes de condicionament i millores dels camins de ronda que van des de la platja del Racó a la platja d'Illa Roja, des de l'illa Roja a la platja de Sa Riera i des de la platja d'Aiguablava a Aigua Gelida.

Es preveu que tota l'execució vagi a càrrec dels pressupostos de l'Estat.

- S'acorda per unanimitat el nomenament del Sr. Josep Pereira Guerrero com a jutge titular de Begur.

S'acorda per majoria (10 vots a favor i 1 abstenció) nomenar el Sr. Joan Machado Albuixech com a jutge substitut de Begur.

- S'aprova per unanimitat l'Estudi de Detall del paratge Mirador de Sant Ramon.

- S'aprova per unanimitat el Projecte d'Adaptació a la normativa contra incendis de la sala del Cinema del Casino Cultural.

Comissió de Govern 14/12/99

- S'acorda l'adhesió al protocol de col·laboració entre el Consell Comarcal del Baix Empordà i el Departament de Benestar Social per a la realització del Pla Comarcal d'Integració dels Immigrants.

Ple 22/12/99

- S'aprova per unanimitat un nou con-

tracte amb la Parròquia de Begur per a l'ús del Casino Cultural. El nou contracte té una durada de 25 anys.

Comissió de Govern 25/01/00

- S'acorda contractar el subministrament d'un entarimat desmuntable que oferirà millors condicions tècniques i de seguretat per a qualsevol activitat que s'hi porti a terme.

Ple 25/01/00

- S'acorda per unanimitat, prèvia proposta conjunta dels tres grups polítics municipals, que la freqüència de les sessions ordinàries del ple passin a ser bimensuals en comptes de trimestrals.

- S'acorda per unanimitat modificar els Estatuts del Consell Municipal d'Esclanyà per adaptar-los a la nova composició política de la Corporació Municipal.

- Davant l'inici de l'expedient de delimitació i fitació de termes municipals de Begur i Palafrugell, es fa per unanimitat el nomenament de la comissió corresponent.

Comissió de Govern 15/02/00

- Es contracta l'empresa Servià Cartó SA per a l'execució de les obres de reconstrucció del tauler del pont de Sa Riera, per un import de 3.832.426 PTA.

Modificació d'àrees de govern - regidories

Un cop transcorregut més de mig any del present mandat municipal i després de fer una primera anàlisi de la tasca de govern portada a terme, l'Equip de Govern de Convergència i Unió es proposa reorganitzar algunes àrees de gestió i regidories a fi i efecte de millorar la nostra capacitat de treball i d'atenció a tots els begurencs.

Segons Decret d'Alcaldia de 21 de gener del 2000, el nou Cartipàs Municipal queda format tal com s'assenyala a continuació.

REGIDORIES (Cartipàs Municipal)

Carles Arnau – alcalde

Àrees de Govern:

- * Governació i Règim interior
- * Seguretat Ciutadana
- * Hisenda
- * Comerç

Joan Català – 1r tinent d'alcalde

Àrees de Govern:

- * Urbanisme
- * Obres i Serveis
- * Portaveu del Grup Municipal

Francisco Vadillo – 2n tinent d'alcalde

Àrees de Govern:

- * Esports
- * Festes Populars
- * Ràdio Begur
- * Cinema

Neus Artiga – 3a tinent d'alcalde

Àrees de Govern:

- * Sanitat i Consum
- * Gent Gran
- * Casino Cultural: Activitats

Montserrat Corredor – regidora

Àrees de Govern:

- * Consell Municipal d'Esclanyà
- * Serveis Socials

Gemma Amiel – regidora

Àrees de Govern:

- * Cultura
- * Turisme
- * Joventut

Rosa Pérez – regidora

Àrea de Govern: * Ensenyament

Joan Garcia – regidor

Àrees de Govern:

- * Medi Ambient
- * Platges

Maria D. Torrent – regidora

Àrea de Govern: * Esclanyà: Activitats

Reversió de titularitat funerària

Vist que s'ha efectuat l'advertiment de caducitat de la propietat funerària del nínxol **26 (1r) del Cementiri d'Esclanyà**; que ha transcorregut amb escreix el període d'exposició pública assenyalat en l'acord núm. 37 de Comissió de Govern de data 07-07-1998 (tauler d'anuncis municipal, BOP núm. 102, de data 08-08-1998, anunci al punt de data 23-07-1998 i anunci al mateix cementiri); que ha transcorregut, per tant, el període concedit per fer efectives les taxes pendents de pagament en concepte de conservació i manteniment sense que els propietaris les hagin liquidat, i vist que ningú n'ha reclamat la propietat, de conformitat amb l'ordenança reguladora del Servei (Articles 31 i següents del reglament del Cementiri Municipal), la Comissió de Govern, reunida el proppassat 15 de febrer, va acordar per unanimitat declarar la caducitat de la concessió sobre el nínxol **26 (1r) del Cementiri d'Esclanyà** i la reversió de la titularitat de l'esmentat nínxol a favor de l'Ajuntament, així com procedir, si escau, al trasllat a l'ossera comuna de les despulles existents, amb separació de les despulles diferents i amb la corresponent anotació, moment en el qual es podrà concedir novament el dret sobre la propietat funerària.

Millores al municipi

Asfaltatge de carrers a la zona de Son Pujol.

Cala del Rei. Pavimentació de carrers i recollida d'aigües pluvials.

Pavimentació a la zona de Fornells i soterrament de les conduccions elèctriques i telefòniques.

Registre civil

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-10-1999 i el 31-12-1999 (4t trimestre)

Nom del nuvi	Nom de la núvia	Data celebració casament
Jesús Marín Anillo	Maria Teresa Uréndez Valdivia	02-10-1999
Jordi Martí Salva	Sílvia Cardenas Sánchez	10-10-1999
Carlos Elías Ferré	Cristina Linares Núñez	16-10-1999
Rafael Criado Acebes	M. José Herrera Vázquez	23-10-1999
Pere Barcons Puigbó	Laura Cordon Carvajal	31-12-1999
Eloy Castillo Amador	Marta Pagès Coloreu	31-10-1999
Francesc Xavier Batlle Romeo	M. Immaculada Busquets Paredes	21-11-1999

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-10-1999 i el 31-12-1999 (4t trimestre)

Data	Nounat/da	Fill de:
26-10-1999	Maria Contreras Alvarado	M. Isabel Contreras Alvarado
26-10-1999	Carles Martínez Rodríguez	Rafael Martínez García Sandra Rodríguez Zamora
10-11-1999	Júlia Rey Calafell	Luciano Rey Pérez Nina Calafell Sandiumenge
28-12-1999	Júlia López Romero	Sergio López Espinosa M. Isabel Romero Sierra

Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-10-1999 i el 31-12-1999 (4t trimestre)

Nom	Data	Municipi de l'òbit
Daniel Edmon Robert Eggerickx	21-10-1999	Begur
Carmen Saballs Ribas	25-10-1999	Esclanyà- Begur
M. Dolores Guerrero Verdum	25-10-1999	Girona
José Tibau Amalrich	28-10-1999	Girona
Josefa Almar Hugas	30-10-1999	Palamós
Teresa Garcia Toscana	31-10-1999	Esclanyà- Begur
Sandra Vargas Picapiedra	16-11-1999	Barcelona
Fco. Manuel Bueno Muñoz	19-11-1999	Palafrugell
Joaquín Alberto Soro Lancis	01-12-1999	Begur
M. Gràcia Perica Carreras	10-12-1999	Begur
María García Alcaraz	29-12-1999	Begur

Parlament de Catalunya. Resultats al municipi de Begur:

	Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
					Nuls	en blanc	a candidatures	vàlids
Total	2.506	4	1.722	784	5	14	1.703	1.717
%			68,72	31,28	0,29	0,81	98,90	99,71

Nom del partit	Vots	%
Convergència i Unió	853	49,68
PSC - Ciutadans pel Canvi - IC-Verds	641	37,33
Esquerra Republicana de Catalunya	107	6,23
Partit Popular	80	4,66
Esquerra Unida i Alternativa	15	0,87
Els Verds - Alternativa Verda	3	0,17
Catalans al Món	1	0,06
Estat Català	1	0,06
Partit Humanista de Catalunya	1	0,06
Trabajadores Públicos Rebotados	1	0,06

Les eleccions es celebraren el dia 17 d'octubre de 1999. Cal destacar que la begurenca Trinitat Neras va renovar la seva acta de diputada.

Exposició "Història del correu"

A la sala d'exposicions del Centre Cultural Escoles Velles, i en commemoració dels 150 anys de l'aparició del primer segell espanyol, s'ha presentat la "Història del correu", una mostra que feia un breu recorregut de la història de la correspondència des del seu origen fins als nostres dies i que es completava amb els diferents sistemes de franqueig, de transport, els diversos matasegells, el tipus de dentat dels segells, com es fa un segell, les errades en el disseny o en la impressió, els segells falsos, els falsificadors més importants, el format dels segells, com es desenganxen de les cartes, les eines bàsiques per ser col·leccionista, i també targetes postals i cartes amb matasegells especials, com per exemple el primer vol de l'avió supersònic Concorde, el viatge inaugural del tren Talgo, els commemoratius del correu per coet i per globus, el correu desinfectat, les franquícies postals... i un llarg etcètera. Aquesta acurada exposició s'ha sortit dels cànons normals, ja que tot el material exposat venia acompanyat de la informació corresponent, per tal que qualsevol persona, fins i tot les que no sabien res de fi-

latèlia, poguessin entendre el que s'exposava. En Pere Carreras Luque (*Pedrito*) ha tingut la gentilesa d'oferir-nos part del seu fons personal per a aquesta mostra, igual que va fer amb l'exposició de postals antigues de Begur.

Cal destacar els obsequis que varen rebre els primers 50 visitants, i que consistien en diversos catàlegs, revis-

tes, llibres i fullets, donació de les filatèlies Afinsa, Monge, Filabo, Edifil i Club Siper; així com la donació a la Biblioteca Municipal de diversos llibres de filatèlia i d'un CD-ROM per part del mateix Pedrito, de la Filatèlia Llach i de la Filatèlia Lamas Bolaó, fet que van agrair tant la bibliotecària com l'alcalde, ja que la biblioteca no tenia secció filatèlica.

Documents relacionats amb Begur a Tarragona

L'Arxiu Històric de Tarragona disposa, entre d'altres, del fons comercial de la casa Moragues, uns negociants del Camp de Tarragona que durant la gue-

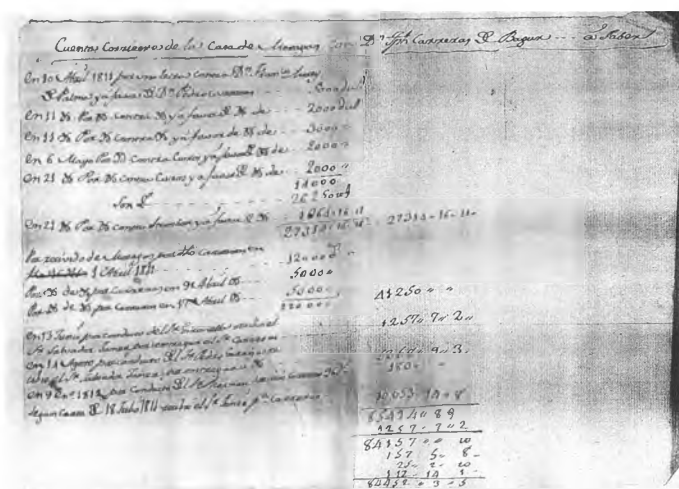
rra del Francès s'establiren a l'illa de Menorca (Maó), des d'on dirigien els seus negocis d'importació i exportació entre Europa i Amèrica.

del begurenc Josep Carreres amb la casa de Fidel Moragues. El lligall aporta interessants notícies sobre les seves relacions comercials a l'inici del segle XIX.

En una recerca a fons en els llibres de comptabilitat o dels copiadors de cartes ben segur que trobaríem més informació d'altres pobles empordanesos.

Esperem que aquesta breu nota despertí la curiositat entre els historiadors de la marina catalana per a un millor coneixement d'aquesta.

Josep M. Grau Pujol
Arxiu Històric de Tarragona

Grup de Festes de Begur

El Grup de Festes no és més que un grup de persones que, de manera desinteressada, fan activitats per al poble i la seva gent.

És un grup innovador, creatiu, amb una predisposició constant i totalment apolític, només amb l'objectiu de fer coses per a tothom.

Hi ha unes festes determinades que són fixes i d'altres que es poden anar canviant, i fer-les o no depèn de l'afluència i l'èxit que tinguin.

Com es va crear el Grup de Festes

L'any 1995, la Regidoria de Festes de l'Ajuntament de Begur va convocar una reunió oberta a tothom al Casino Cultural, on es va informar que hi havia l'interès de crear un grup de persones per fer els actes festius del poble, amb el suport de l'Ajuntament i la col·laboració directa del regidor de Festes.

Va haver-hi posteriors reunions, de les quals finalment van sortir un nom-

bre de persones interessades, i a partir d'aquí va començar a funcionar el Grup de Festes, el qual ha estat fins avui obert a tothom.

És un grup que ha tingut les seves altes i baixes però que voldria noves incorporacions, amb idees noves, per portar a terme totes les activitats.

Activitats portades a terme pel Grup de Festes:

- Curses de *mountain-bike*
- Gimcana per a grups
- Gimcanes
- *Karaoke*
- Discomòbil
- Quina (en benefici de la Lliga contra el Càncer - Girona i Comarques)
- Carnaval
- Havaneres de Begur
- Diada Nacional de Catalunya
- Marató d'Aeròbic
- *Trial indoor*
- Campionat de Futbolí
- Dinar Popular (dins la programació de la Festa Major de Sant Pere)

Animacions infantils.

- Concurs de paelles
- Concurs de dibuix
- Festes majors de Sant Pere i Santa Reparada
- Activitats de Nadal
- Reis
- Concert de rock
- Aplec de la Sardana

Per tant, des de la Regidoria de Festes de l'Ajuntament de Begur i del Grup de Festes, us convidem a formar-ne part.

Anima't i vine!!!!

Grup de Festes de Begur

Sardanes.

Castanyada.

Gimcana.

Grallers i xanquers.

Ball de Festa Major.

Ball amb orquestra.

Cantada d'havaneres.

Tribuna Lliure

Protección a los animales de compañía

El ser humano ha convertido a la inmensa mayoría de los animales en sus esclavos para comérselos o utilizar su fuerza de trabajo, o en sus enemigos para cazarlos o exterminarlos porque sí, y sólo ha reservado algunas especies como animales domésticos o de compañía o mascotas. Gatos y perros han sobrevivido en difíciles condiciones de dependencia con el hombre y han recibido desigual trato, pero ahí quedan expresiones como "vida de perros" o "morir como un perro" para demostrar que la confianza depositada por los animales domésticos en su domesticador no siempre se ha visto correspondida. Estamos en uno de los países más bárbaros en el trato de los animales, desde la conciencia primitiva de que hay que demostrar constantemente que les ganamos la lucha por la hegemonía en la noche de los tiempos. Este es el país de Europa donde hay más gatos y perros abandonados des-

pués de haber servido de juguetes y en ocasiones cuando, ya viejos y enfermos, los amos no quieren gastarse ni un duro llevándolos al veterinario.

No es mucho mejor el trato que los hombres son capaces de darse entre sí. Pero amar a los animales y descubrir en ellos a seres vivos con derecho a reflejar la pluralidad de la vida es un paso civilizatorio de primera magnitud. Si cuidamos a algunos animales que se han salvado de la esclavitud o de la matanza, no debemos hacerlo sólo por bondad de sentimientos, sino por respeto al impulso vital del universo. Aparte del trato a veces tan ingrato que reciben los llamados animales de compañía, suelen aparecer de vez en cuando neuróticos exterminadores que se dedican por su cuenta a envenenar animales abandonados, cuando no a secuestrarlos para utilizarlos como cobayas en laboratorios o como *sparings* para las peleas de perros. En al-

guna urbanización de Begur han proliferado los gatos que se reproducen según la ley de la naturaleza y pueden crear el problema de la superpoblación, pero frente a esta situación hay soluciones de control de natalidad que muchos vecinos estarían dispuestos a organizar con la ayuda del Ayuntamiento, antes que los brutales envenenamientos a los que son sometidos los gatos, con agonías que pueden durar hasta cuarenta y ocho horas.

Comprendo que hay problemas más acuciantes. Pero combatir la brutalidad y la crueldad allí donde se dé y la padezca cualquier criatura, por minusvalorada que sea, nos reeduca en la repugnancia por la barbarie. Nos reeduca a nosotros. No a los llamados animales.

Manuel Vázquez Montalbán

La Tatà i l'estanc de Begur

Els meus primers records d'infantesa, per bé que vagues i confusos, pertanyen a l'actual estanc de Begur. Les fotografies que corren per casa així ho ratifiquen: passo del bressol a la botiga en poc més de tres mesos. I és que la meua vida i la de l'estanc semblen desenvolupar-se paral·lelament; no en va la Gracieta sempre em deia que l'estanc i jo teníem la mateixa edat.

Arrapat a les lleixes de revistes, emparat per la mirada inquieta de la meua mare, hi aprenc a caminar amb més d'un ensurt. Ara a sobre el taulell, ara dins la cadireta del magatzem, paro atenció a tothom que s'hi acostava a comprar *La Vanguardia* o un paquet d'Ideales. M'hi sento com a casa i, per a joia dels adults, començo a balbucejar les primeres paraules. De tota manera, el nom de "Gracieta" és per a mi encara impronunciable i, amb l'acostumat pragmatisme dels nens, li dic "Tatà". Des de llavors, aquest serà el nom amb què sempre l'anomenaré

afectuosament (i no només jo, sinó tots els de la meua família i, fins i tot, altra gent que també l'estimava molt).

La Tatà m'agafa a coll i somriu cofoia, o em renya una mica a contracor perquè rebrego els *tebeos*, però en tot moment noto la seva estima i la seva immensa generositat. Sempre hi ha una bossa de caramels, o una joguina o una carícia tranquil·litzadora. Em passo hores i hores llegint contes darrere el taulell o assegut en una caixa de Ducados dibuixant ninots amb poca traça. En sortir de l'escola, baixo corrents a veure-la i em quedo a l'estanc a berenar fins que els meus pares em vénen a recollir. Allà dins, amb l'olor de tabac i paper, amb la calidesa dels llibres que poblen les prestatgeries, amb la dolcesca de la Tatà (i la paciència de les dependents: em recordo en especial de la Maria Angorrilla), em sento protegit, estimat, lluny dels perills i l'hostilitat del món exterior. I amb aquella aclaparadora simplicitat amb què succeeixen

les coses més obvies de la vida, la Tatà es va fent gran, com jo mateix...

Coincidint amb la torbadora arribada de la pubertat, entro a treballar a l'estanc als estius. Comparteixo algunes temporades amb la Maria Rosa Agudo (l'Oli) i amb d'altra gent que també treballa a les galeries: en Marc, la Laura, l'Antoñita, la Remei, la Sol... I malgrat que tots anem de bòlit, no deixem escapar l'oportunitat de divertir-nos: no hi ha sant o aniversari que ens passi per alt. Però la que sempre té més ganes de gresca, la que sempre està disposada a fer xerinola i riure és la Gracieta. Amb una rialla mürria i la copa de "xampanyito", que deia ella, la Tatà fa gala d'una vitalitat i un humor envejables.

Tot i el pas del temps, la Gracieta continua ferma rere el taulell, per bé que ara necessita seure de tant en tant perquè el cos ja no li respon com abans. Cada divendres, quan torno de la universitat, la visito a l'estanc i li explico com m'ha anat la setmana i com progressen els meus estudis. Sempre descobreixo una espurna d'orgull a la seva mirada: quan acabo la carrera, quan li dic que me'n vaig a Anglaterra, quan publico el meu primer llibre... I en un silenci tàcit i eloqüent, tots dos ens adonem que han passat gairebé trenta anys des que aquell marrec va aprendre a caminar tot agafant-se a les lleixes de revistes. L'evidència em diu que la Tatà s'ha fet vella, fins i tot intueixo que algun dia ens deixarà, però em resisteixo a creure-ho perquè els seus ulls desprenen la mateixa força d'antany. Potser em fa l'efecte que la gent com ella no s'ha de morir mai, ja que fins al darrer alè mantenen l'orgull i les ganes de viure. Potser penso que, passi el que passi, ella i l'estanc ja han assolit el merescut privilegi de convertir-se en una institució de Begur. Qui sap! Segons com em consola saber que la Tatà ha viscut la vida amb absoluta llibertat i, per damunt de tot, ha sabut treure'n tot el suc.

La Gracieta

Fa trenta-set anys el meu pare ens va comunicar a tota la família (llavors érem molts) que es faria una casa a Begur, on aniríem estius i vacances. Va expressar dos motius: la bellesa absoluta de Begur i el coneixement que allà havia fet d'una dona. Una dona lletja segons els cànons establerts, però de tal vitalitat, simpatia i encant que al moment de conèixer-la ja la veia com la dona més guapa del món. Parlava de la Gracieta. Sempre van ser grans amics, com ho van ser també amb la meua mare, amb tots nosaltres i he de dir que especialment amb mi, que vaig ser el que finalment es va quedar a viure a Begur.

Entre la Gracieta i jo sempre hi va haver un somriure còmplice i afectuós.

Sempre tenia un paquet despistat de tabac per a mi i, quan em vaig enamorar de Begur, ella va ser qui durant tantes tardes em va documentar a casa seva sobre les vides i misteris del poble. Mai no va parlar malament de ningú. Sempre va ser múrrria, irònica i divertida. Durant molts anys va ser la figura insubstituïble de les nits i les matineses del poble, reina de la *gauche*

La Gracieta amb Marta Ferrusola en la inauguració del Casal de la Gent Gran de Begur.

divine begurenca. Benvinguda a tot arreu, de criteri profètic, ja que a mi, quan jo només tenia tretze anys, ja em deia "el noi de Begur". Sempre em vaig sentir estimat per ella. Sempre la vaig sentir com una mare llunyana i segura. Per Sant Jordi, jo la rosa li regalava només a ella, i ella cada any portava flors

al meu pare el dia de Tots Sants. Ara, estaran molt junts.

Algú d'una força tan gran com la Gracieta no desapareix mai. Begur no ha perdut la Gracieta però, paradoxalment, sí que ha quedat una mica perdut sense ella.

Jordi Vallvé

Informació Municipal

Per la millora mediambiental

Si la meteorologia ho permet, **el dia 26 de març de 2000** se celebrarà la **4a Plantada de Pins** a la pedrera Susanna.

La Regidoria de Medi Ambient convida tots els nens, pares i professors a col·laborar en aquest acte, dels efectes del qual gaudirem tots en un futur pròxim.

La Plantada de Pins començarà a **les 10 del matí**, i un cop acabada es farà l'**esmorzar de germanor i amistat**.

Us hi esperem a tots. Gràcies.

Recordem a tots **els begurencs** que cal que dipositeu les vostres deixalles a la vora dels contenidors d'escombraries cada final de mes.

Si per qualsevol motiu algun veï necessita aquest servei abans de la data esmentada, us preguem que ho notifiqueu a l'Ajuntament per tal que us pugui atendre.

També, com ja sabeu, disposem d'un **Abocador Municipal** al carrer sa Roda, Zona Industrial Les Arenes, on podeu dipositar les deixalles cada dia (excepte diumenges i festius).

Horari: De dilluns a divendres:

Matí, de 9 h a 13 h

Tarda, de 14.30 h a 18.30 h

Dissabte: de 9 h a 13 h

Suggeriments:

• Dipositeu les bosses d'escombraries als contenidors **a partir de les 9**

del vespre i fins a mitjanit. Els serveis públics com restaurants, bars, supermercats, etc., cal que ho facin **en tancar l'establiment**. Gràcies.

• També considero que, quan sortim a fer un passeig amb els animals, és molt important que tinguem la prevenció de portar **una bossa** per poder recollir els **excrements** i, sobretot, que **no corrin deslligats** si tenen amo.

Així doncs, espero que tots col·laboreu per poder gaudir d'un poble net i organitzat.

Gràcies anticipades per la vostra col·laboració.

Joan Garcia
Regidoria de Medi Ambient

La faç del litoral antany

L'article "El paisatge com a patrimoni", de l'Associació Nereo (*Es Pedrís Llarg*, núm. 47, març 1999), em va incitar a prendre unes fotografies des d'on n'havia fet fa més de setanta anys. Llavors estrenava la meua primera càmera, el model més senzill de la marca Kodak, com ja no se'n veuen més que

en alguns antiquaris: res de fotòmetres; cap automatisme; ni cap semblança amb els sofisticats aparells japonesos *idiotproof* d'enguany, que t'ho donen tot fet. Havíem après a ensumar distàncies i llum a *ojímetro*: "Com que està un xic cobert, fot-li diafragma 1:11 i dispara a 1/25 de segon..."

I Déu n'hi do *lo* passables que ens sortien!

Mirant les fotografies d'antany hom no pot evitar una certa nostàlgia.

A. Arruga Forgas

Fornells i "Ses Orats", fa 70 anys...

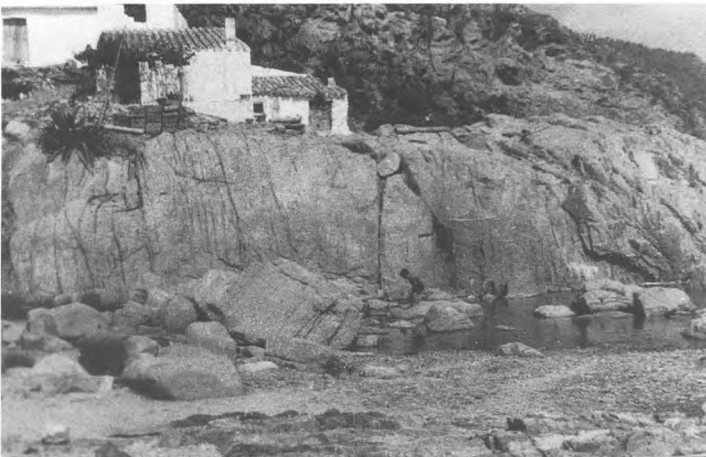
i enguany.

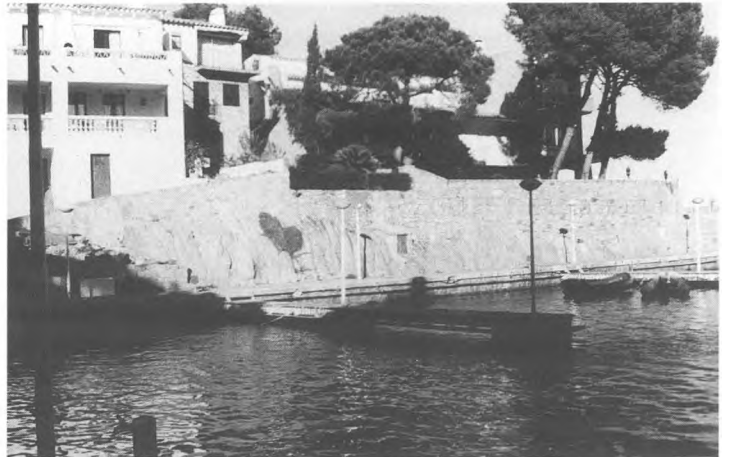
"Bassa Morta" (vista des del nord), 1929...

i enguany.

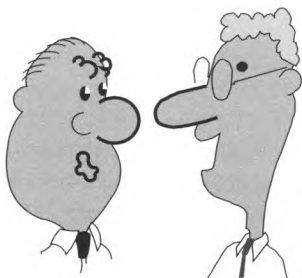

"Bassa Morta" (des del sud), 1929...

i enguany.

Ses uieres de na Marie

–Ei, Jordi. Com va tot per Barcelona?

–Hola, Xicu. Mira, anar fent. Tot seria molt maco si no fos pels embussos de les carreteres. Aquí a Begur sí que esteu tranquils. Però, ara que hi penso, oi que al carrer per on s'entra al Casino... aquell que va a parar al carrer de Vera...?

–Sí, home, vols dir es carrer d'es Casino. Es que abans se'n deia carrer d'es Clos –digué en Xicu.

–Sí, aquest. Doncs, a prop del carrer de Vera, a mà dreta, ¿oi que hi havia una mare de Déu feta de rajoles en una paret d'una casa? –preguntà en Jordi.

–I tant que hi era –féu en Xicu–. S'hi va estar molts anys, però ja fa temps que no hi és.

–Que maca que era! I doncs, què ha passat?

–No ho sé pas, noi –va fer en Xicu–. Em penso que això deu ser com allò d'es vidres de ses uieres de na Marie.

–I això què és? –preguntà en Jordi.

–Ara t'ho explico: un dia de ja fa temps, en Pere de ca's Rapa Quartos se'n va anar cap a Barcelona. Primer, va anar a Palafrugell, caminant, com es feia llavors. D'allà, amb es tren petit va anar a Flaçà i de Flaçà a Barcelona amb es tren gros. A Barcelona va anar a veure una funció d'aquelles de camamilla.

–Camamilla?

–Home, Jordi, sembla que estiguis una mica tou avui. As Paral·lel hi havia teiatrus que feien funcions amb noies que ensenyaven ses cames.

–Ah, és clar. D'això no n'heu tingut pas mai, a Begur –digué en Jordi.

–Ni ganes. Bé –continuà en Xicu–, doncs ben a prop des Paral·lel hi havia un mercat que en deien els Encants. Ara aquest mercat es fa a sa plaça de ses Glòries i se'n diu es mercat de Bellcaire, però llavors, ja parlo de molts

anys, era a ses afores des mercat de Sant Antoni.

–I es va firar, en Pere de ca's Rapa Quartos? –preguntà en Jordi.

–Sí. Però no va pas comprar res per a ell, sinó per na Marie de ca's Poll Ros, que era sa seua dona. A una parada –anava explicant en Xicu– en Pere va veure unes uieres molt boniques i en va demanar es preu. Es firaire li digué: “Valen cinc rals”. En Pere les volgué comprar però es firaire tornà a dir: “Ei, però valen cinc rals sense es vidres”.

–Quina barra! –digué en Jordi.

–Sí, però en Pere se l'estimava molt, a na Marie, i volia portar-li un regal de Barcelona. “I quant valen es vidres?”, féu en Pere. “Sis rals”, digué el firaire. En Pere es va repassar es moneder i va preparar onze rals, que feien dues pessetes i tres rals. Però es firaire hi va tornar: “Ei, que es vidres valen sis rals cada un!”. “Home, ja ho hauríeu pogut dir de bon principi, tot això!”, digué en Pere tot escamat. “Deixeu-se de romanços”, féu el firaire tot allargant-li les ulleres, “vos ja sabeu que la vostra muller n'estarà molt contenta i quan les vegi dirà: ‘Que maques!’”.

”En Pere de ca's Rapa Quartos va regatejar una mica i es firaire n'hi va rebaixar dos rals. Ses uieres li costaren, doncs, quinze rals, o sia tres pessetes i tres rals. Tot cofoi, se'n va anar a agafar es tren per tornar cap a Begur. I com que a Begur tothom ho sap tot –continuà en Xicu–, des de llavors, quan algú feia una ensarronada comercial, sa gent deia: “Això és com allò des vidres de ses uieres de na Marie!”. Però és d'aquelles coses nostres que s'han perdut.

–No en sabeu pas de comprar, els de Begur... –féu en Jordi.

–Home, doncs mira que es de can Barça... –continuà en Xicu–: ja fa anys que sembla que siguin de cal sha de Pèrsia, i es gasten uns capitalassos comprant jugadors estrangers... I els hi han col·locat cada toia... I els hi paguen uns sous...!

–És clar, són els millors.

–Seran molt bons, però quan els hi peta perden jugant a casa amb es cuers... es deixen fer es gols en temps de descompte... se'n van sovint a es seu país... i encara es queixen!

–Ah, a mi no m'ho diguis. Jo sóc de l'Espanyol! –féu en Jordi.

El que en Xicu no li digué a en Jordi és que en Pere de ca's Rapa Quartos, en arribar a casa seva, li digué a la Marie:

–A que no saps que et porto aquí? –tot ensenyant-li les ulleres embolicades en un paper.

A la Maria li van agradar molt les ulleres i va estar molt contenta. Però l'endemà, quan en Xicu va tornar de la vinya, es va trobar la dona tota enfurismada.

–Pocavergonya! –li digué la Maria– Ja m'ho ha fet veure na Reparada de can Patrancas: ses uieres te les vas comprar per a tu, per poder veure més bé aquelles noies de sa camamilla!

I per sopar, en lloc de sopa en Pere es va trobar un plat ple d'infusió de camamilla, amb sal en comptes de sucre. Tingueren una setmana de males cares, però, finalment, tot es va arreglar.

–Segurament que aquelles rajoles antigues foren com es vidres de ses uieres de na Marie... –continuà explicant en Xicu– I mira que n'hi havia nou per lo alt per set per lo ample. Nou per set fan seixanta-tres; si ho van vendre tot plegat per seixanta-tres vegades el que en demanava... No em diguis més que a Begur no sabem comprar o vendre.

–Està molt bé –digué en Jordi–, però per què parreu així aquí a Begur? D'on us ve tanta salaborr en aquest parlar tan salat?

–Doncs saps què et dic, Jordi?: puja aquí dalt i balla!

Grèvol

Concurs de poesia

L'Associació de Gent Gran de Begur ha organitzat el II Concurs de Poesia, amb el tema "El mar". La participació d'enguany ha estat notable, malgrat que malauradament es va desestimar un concursant, atès que havia presentat més d'una poesia, contravenint les normes de l'organització.

Els premiats foren:
1r premi: Richard Vauneukem
2n premi: Maria Marí Marí
3r premi: Rosa M. Posadas Roig
L'alcalde de Begur va lliurar una copa a cada guanyador –gentilesa de la Caixa de Girona- i un diploma a la resta dels participants. La festa es va cloure amb un aperitiu.

Els assistents en l'acte de lliurament de premis.

La mar

Primer bressol incomparable
de la sencera humanitat,
entranyes inconquistables
d'una prodigiosa riquesa
pels inconscients pillardejada.
Els poetes canten teva bellesa
massa sovint desfigurada,
pels irreflexius sollada.
Teus ruixims blancs immaculats
pels pintors immortalitzats
mentre d'altres els enlletgeixen
i teves aigües límpides embruten.
Graner indispensable pels pobres,
cubell de tantes empreses riques.
Maca mar misteriosa
com nostra terra, generosa.
Nena, guardi aquest tresor,
irreemplaçable com el primer amor;
nen, sigui sempre el defensor
de la humanitat, el primer bressol.

Richard Vauneukem

El mar i el pescador

Enamorat de la mar
i tota la seva història
amb el pas dels anys
els records et fan memòria.

Jo sóc un pescador
a tot hora sortiria
a pescar amb la meva barca
tant si és de nit com de dia.

Quan jo n'era jovenet
anava a pescar amb el pare
m'ensenyava tots els indrets
per tenir xarxes calades.

Era un vell mariner
que del mar sempre parlava
explicant els seus secrets
quan feia bones calades.

Hem anat cap a garbí
les sardines allà ballaven
hi han entrat els dofins
les xarxes totes trencades.

Bufava vent de llevant
la mar ja s'exaltava,
ones blanques van creixent
i rompent a sa llargada.

El pescador és valent
i coneix tots es vents,
amb força agafa el timó
a sa platja atracava.

L'ofici del pescador
no s'oblida en un dia,
però el pes dels anys
són els que t'obliguen.

Enamorat de la mar
i tota la seva història
amb el pas dels anys,
els records et fan memòria.

Maria Marí Marí

El meu mar de la Costa Brava

Mirant el mar des de Sa Riera
veig una platja riallera
sovint plena de gent alegre
i el mar els acull bona i planera

El mar tan blau, tan bonic, tan gran
per més que els miris sempre és canviant
les ones de blanca escuma exultant
trenca per sobre dels esculls i els acarona
per molta gent és mort, per altres vida

Quan amb el vent s'esvalota es torna tra-
passera
aquells núvols de cotó fluix blanc van mar-
xant
es torna tot gris, tot fosc d'un altra manera
i marxen aquell cel i aquell mar tan elegants
i la foscor del mar es torna impressionant

La natura i el vent de sobte l'han canviada
se t'omple d'aquest estrany canvi la mirada
el cor el batega amb força a cada onada
veient el cel i la mar tan esperada
no tens capacitat per res, et sens admirada

De nit quan la llum l'il·lumina
em sento mirant-la, tan petita
la immensitat fosca que em domina
la imaginació surt volant, no camina
i no sóc jo, sóc aire, vent i formiga

No tinc paraules per descriure'l, no en sé
prou
el mar tan canviant, ara pla ara gegant
els sentiments que em provoca són sempre
nous
dels meus ulls unes llàgrimes van relliscant
de l'emoció que em domina al mar mirant.

Rosa Maria Posadas

Begur pren la iniciativa

Les notícies, i més si són bones, a la palestra. Si, a més a més, són notícies a i de Begur, encara millor. M'explico: a Begur, des de fa molts anys, presumeixo del privilegi que molta gent m'ha donat a llegir les coses que escriuen. Altres escrits han arribat a les meves mans per casualitat. I molta altra gent, amb vertadera passió, m'han explicat el que els agradaria escriure.

Tot això, en general, m'ha confirmat la idea que a Begur, en potència, hi ha allò més buscat, el més difícil: el talent per explicar allò concret i imagi-

nat, allò possible i impossible. La literatura, al cap i a la fi.

El problema o inconvenient en tots aquests casos era sempre el mateix: faltava la tècnica imprescindible per traslladar tota aquella potencialitat als papers; saber-ho escriure correctament i que tot això arribés al major nombre possible de gent. Doncs bé: l'organigrama de Begur, format de gent, Ajuntament, ànim, i sense cap dubte saviesa, procuren, estan procurant, el part d'un taller literari. En aquest taller, com qui vol aprendre qualsevol altra cosa, es donaran

les bases, les formes, les pautes fàcils per portar al

paper tota idea, tota narrativa, tota ficció. La gent a qui li agradi escriure podrà entrar en l'univers infinit i festiu que és la literatura, amb majúscules o amb minúscu-

les –que això, fet i fet, serem els lectors els qui ho veurem.

Per acabar d'arrodonir aquesta iniciativa il·lusionant i engrescadora, el mestre de cerimònies serà en Miquel Martín. Per a qui no el conegui, és professor de moltes coses: de filosofia (que, contra el que es creu, és ciència de la paradoxa i de la sorpresa), d'amoralitat justa, de saviesa insòlita per a la seva edat; té obra publicada, i ha estat guanyador i finalista de premis d'inqüestionable prestigi. L'amenitat i –per tant– el veritable aprenentatge, el de debò, està garantit.

Begur ha tornat a processar una magnífica idea. El salt d'aquestes idees concebudes a Begur cap a totes les direccions serà només qüestió de temps. Potser el regnat intel·lectual de Cadaqués –per esmentar només un lloc clàssic– estigui arribant a la seva fi. El taller de literatura i en Miquel Martín posaran la tinta i n'indicaran la justa dosificació.

Les estilogràfiques ja fa molt de temps que estan preparades.

Jordi Vallvé

El carrer Farmacèutic Mató

Escriu aquesta carta per un sol motiu: la indignació; sí, això és el que m'ha fet sentir llegir l'article publicat a *El Punt* de Girona en què s'anuncia amb bombo i pandereta "una despesa d'X diners per reformar i millorar les instal·lacions del Cinema Casino i de l'Ajuntament de Begur", la qual cosa no em sembla malament. Cert és que els edificis esmentats s'han d'adaptar a les normes arquitectòniques de la nostra era; també s'han de tenir en

compte les persones discapacitades i, per descomptat, s'han de conservar els edificis antics, ja que és un dels patrimonis més valuosos que té Begur.

Arribats aquí, només em queda dir que em semblaria molt bé que es destinés una petita part d'aquests diners per allisar i asfaltar el carrer Farmacèutic Mató, ja que, com a veïna que en sóc, haig de patir el fet incòmode de mullar-me els peus cada cop que

plou, ja que en comptes de ser un carrer és una bassa d'aigua bruta.

Aquest problema el patim els pocs veïns que vivim en aquest carrer tot l'any, perquè la major part de les cases són propietat de persones que només hi viuen durant un curt temps, que sol ser l'estiu (època en la qual l'índex de pluviositat és molt baix), i no han de patir les conseqüències del carrer/bassa.

Maria dels Àngels del Pino

L'argot popular mariner

El vocabulari popular és curiosíssim, ric i interessant; cada poble en té variacions en la seva parla, i això depèn del seu hàbitat i de la manera predominant de guanyar-se la vida: pot ser l'agricultura, la pesca, el turisme, la indústria... Aquests factors repercuteixen en el tarannà de la gent, que segons la seva procedència insereixen en el seu parlar frases que són engrescadores, dignes de fer-ne alguna observació o comentari.

Avui em proposo parlar-vos d'experiències viscudes que tenen una certa relació amb aquesta manera d'expressar-se i el sentit popular que moltes vegades se'ls dona.

Com que com sempre el tema és begurenc, ja podeu suposar que aquestes expressions seran derivades del llenguatge dels pescadors, maneres de dir les coses que ara ja no són emprades, que ja s'han perdut. El pro-

grés, que tant ens ha ajudat a millorar la nostra manera de viure, ha fet desaparèixer aquells valors personalíssims dels begurencs, en aquest cas.

Ara Begur ja no és un poble mariner, pescador; és un poble de la costa que és visitat per milers de persones que de manera directa o indirecta ens ajuden, més o menys, a tirar endavant. Begur ja no és aquell poble on la influència del mar es respirava per tots cantons, dins de cada casa, al carrer, a la taverna, als locals d'esbarjo, a les botigues –que ja no en queden–, a les tertúlies d'estiu tot prenent la fresca, i a les platges, naturalment.

Una majoria del poble vivia –o malvivia– de la mar, les platges eren plenes de barques de pescadors; actualment els professionals de la mar que hi ha a Begur podrien comptar-se amb els dits d'una mà.

Abans, quan jo era jovenet –sóc de

l'any vint–, gairebé tots els begurencs eren “Rodríguez Picó” –locals, òbviament–, ja que s'observaven les variacions climàtiques i es pronosticaven el mal temps i les bonances segons els núvols, els vents, el color de la mar, la lluna, i també el comportament dels animals. D'aquestes observacions i experiències en sortien moltes d'aquestes expressions de què us vull parlar. Comencem, doncs.

Una vegada el meu pare i jo, al migdia, ens arribàrem fins a dalt d'Es Garrigà per mirar el temps. El vent venia de llevant, queia alguna gota, per fora d'Aiguafreda hi havia nuvolades molt amenaçadores de mal temps. Allà ens trobàrem amb en Xicu Estivill, en Xivillo. Ell i el pare començaren a pronosticar: “que si aquest temps no m'agrada”, “podria ser que ploqués”... fins que en Xicu li digué: “Saps què serà això, Pepet? Tarda de canari”.

Sotjant des des Castell

Jo tenia una bona amistat amb en Marcel Deulofeu, en *Nitus* de Fornells. Alguna vegada havia anat a veure'l a casa seva i sempre teníem tema de conversa. Un dia vàrem començar a parlar que ens agradava de fer una mica de migdiada; en això que ell, tot assenyalant-me un escon que hi havia allà, em diu: "Veus?, molts dies havent dinat em foto aquí d'escoves enlaire i hi faig un son". Ses escoves d'una barca són les guies que porta a sota, que llisquen sobre els pals per varar-la i treure-la de l'aigua.

Un altre dia també ens vàrem trobar amb en Marcel a Palafrugell. Ell s'havia comprat una Guzzi –moto de les primeres que van sortir– de color vermell, de la qual estava meravellat, i vàrem estar una bona estona parlant i explicant-me entusiasmat les excel·lències de la moto. Quan ens acomiadàrem, ell es disposà a posar-la en marxa, però no se li engegava. Al cap d'una bona estona de provar-ho en va, tot agafant-s'ho amb calma exclamà: "Collons! Ara hauré d'anar al rem!".

Una locució d'aquest tipus que es féu popular entre la gent pescadora fou

aquella de "Si és mal temps, crida'm". La lògica *conyona* d'aquesta expressió ve del fet que després de la guerra civil, a Begur, com a per tot arreu, es passava molt malament, i molts homes s'enrolaren per anar a pescar amb teranyines a la nit, mentre que de dia procuraven fer una feina o altra per guanyar quelcom. Naturalment anaven cansats, i és per això que si algun dia es posava mala mar i no es podia sortir a pescar, fins a cert punt se n'alegraven. Quan era bon temps es cridaven l'un a l'altre per baixar junts, però quan era dolent, pensant que ja se'n podrien anar cap al llit, deien als companys: "Si és mal temps, crida'm".

Una altra expressió molt usada i que s'ha perdut totalment és aquella d'"aigua a cul". Quan la gent s'anava a banyar, els que no sabien nedar es ficaven a l'aigua amb precaució i s'endinsaven fins a nivell de cintura; llavors es giraven de cara en terra i feien una mica de remullada. D'aquesta manera de ficar-se a l'aigua en deien "anar fins aigua a cul", però aquesta frase també s'aplicava quan es parlava d'una cosa que era a prop: per exemple, si algú se

n'anava de Begur per viure a un altre poble que no fos molt lluny deien que havia anat "a aigua a cul".

De relats com els que acabo d'escriure encara me'n queden per a un altre dia, però abans d'acabar us vull explicar un cas que no es cap refrany ni frase feta però que té molt a veure amb l'anar fent empordanès, i que jo titularé:

Dos del país

En Joan Esponellà, un dia, per passar un parell d'hores s'arribà fins a l'Estartit. Tot passejant se n'anà fins al port de pescadors, allà veié un grup de badocs i s'hi afegí per curiositat, i pogué contemplar uns quants coves de sonsos acabats d'agafar i tres homes que hi feinejaven.

Ell, amb un posat de neòfit, preguntà a un d'aquells homes: "Tot això ho haveu agafat amb canya?". L'interrogat, que el va "veure", li contestà: "Sí senyor, però amb molta paciència".

Afectuosament,

J. C. Riera

Primavera Fotogràfica a Begur

Dues excel·lents exposicions arriben al Centre Cultural Escoles Velles

La Sala d'Exposicions Municipal del Centre Cultural Escoles Velles de Begur acollirà aquesta primavera dues excel·lents exposicions, d'un gran contingut històric, que tenen com a suport la fotografia.

La primera, produïda per la Diputació de Girona, es presenta sota el títol "La Costa Brava de L'Indépendant". Durant l'estiu, sobretot entre els anys 60 i 70, el diari L'Indépendant de Perpinyà publicava una edició especial íntegrament dedicada a la Costa Brava. Quatre pàgines al diari donaven informació sobre l'actualitat, els espectacles i les notícies de la zona, i ajudaven a descobrir la realitat d'aquesta part de la Mediterrània que es convertí en destinació turística escollida per milers d'europaus i en particular pels francesos. Aquella edició rebé una remarcable acollida i, malgrat els anys que han passat, segueix essent una referència en matèria de periodisme i d'informació. Aquesta mostra, que reuneix alguns testimonis de reporters gràfics de L'Indépendant, s'inaugurarà el 21 de març a les 7 de la tarda, i es podrà visitar fins al dia 9 d'abril. Els dies de visita seran de dijous a dissabte de 5 a 8 de la tarda, i els diumenges de 12 a 2 del migdia.

La següent exposició porta el títol "Miralls del cel" i forma part del fons de l'Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya. La mostra, que ha estat produïda per la Fundació "la Caixa", vol ser un testimoni d'una època -des de final del segle XIX fins als anys trenta- d'excursions i activitats a l'aire lliure. Vol donar a conèixer en tota la seva diversitat l'obra d'uns fotògrafs del Centre Excursionista, i servir d'homenatge als milers d'anònims aficionats que des de l'inici de la fotografia han utilitzat aquest mitjà per dur a terme un treball de gran valor documental i creatiu. L'exposició s'inaugurarà el dia 18 d'abril a les 7 de la tarda i es podrà visitar fins al 7 de maig. Els dies i horaris de visita seran els mateixos que a l'anterior exposició.

Una espectacular fotografia d'uns membres del Centre Excursionista de Catalunya.

Imatges de l'exposició "La Costa Brava de L'Indépendant".

Calendari sala d'exposicions del Centre Cultural Escoles Velles de Begur. Primavera-estiu 2000

Del 21 de març al 9 d'abril
La Costa Brava de L'Indépendant
(Producció: Diputació de Girona)

Del 18 d'abril al 7 de maig
Miralls del cel
(Producció: Fundació La Caixa)

Del 15 al 30 de maig
Labors / Escola d'Adults
(Producció: Escola d'Adults - Taller de Labors)

Del 9 al 18 de juny
Manualitats artesanals
(Producció: Taller de Manualitats)

De l'1 al 16 de juliol
Joan Viñas. Pintura/escultura

Del 18 al 30 de juliol
Marianne Dirksen. Pintura

De l'1 al 15 d'agost
Kim Domene. Pintura

Del 17 d'agost al 3 de setembre
Lluís Roura. Pintura

Del 8 al 24 de setembre
XV Concurs d'Arts Plàstiques

Del 30 de setembre al 7 d'octubre
Poemes de Vinyoli il·lustrats per Descals

Del 10 al 29 d'octubre
Col·lectiu Bogart's

Del 10 al 26 de novembre
Bertrana, més enllà de les paraules
(Producció: Diputació de Girona)